

myšle. Wón šebi myšlesche: tón czaš je pschischoł, hdžež Bóhlnyknjes moje hrěchi doma pyta! wón je šwoju wótznu ruku wote mnje wotwobrocził; ja dyrbjju kónz wsacz a nje- dyrbjju mojejju lubeju starscheju wjazy wohladacz! — A hdnyž bě šo i tajkimi czwilerškimy myšlemi dołho bėdžik, šasta šo po małym deszczowacz, blyski pschestachu a hrimanje wotczichny; a Robinson dosta nowu nadžiju a dyčasche wješelscho, pschimny ša šwoju šekeru a čzynšche wuicž se šwojeje jamy. Ale we tym wokomiknjenju šarža jeho hora, šo šo wschitko hnuijesche, a wón pohkušchenny k semi padže. — Bože njewjedro bėšche do šchtoma dyriko, kotryž wysche jeho jamy stejesche a ša kotryž mějesche šwój rěbl šwjasany. Robinson ležesche někotre wokomiknjenja pohkušchenny, potom paš šo šebra a hladašche tschepjetajo wočoło šo, a widžesche, šo bě njewjedro do šchtoma wysche jeho jamy dyriko, jón rosschczěpiko a wulki kruč wot njeho dele czišnyło, kotryž psched jamu ležesche. Teho šo štroži, pschetož ša czo dyrbjjesche nětko šwój rěbl pschiwjasowacz; wón bėžesche won, šo by tuto njesbože wobhladał. Ale šchtož wón ša njesbože mějesche, bėšche jeho najwjetsche šbože; pschetož šchtom bě nakaženny a prochrawy a bė šo wot njewjedra šapalił a palešche šo hišchče. Połny wješekosče lěsesche wón po rěblu rucže horje a wsja šebi žahke kručy drjewa šobu dele, pschikadowašche šuche hačožki a liscže a dujesche, hacž šo woheń i płomjenjom palešche. Potom lěsesche šašo horje, wobhlada a šahašny žahly šdónk, a widžesche, šo móžesche hišchče dale šwój rěbl ša njón pschiwjasany mēcž.

Š teho podawka Robinson pošna, šo šo tež Bóhlnyknjes w njesbožu ša naš stara, a šo po prawym žane njesbože wot Boha njepschińdže, ale wschitko, šchtož wón poščele,